

Kuran Diriliş Muştusudur

– M.Nihat Malkoç · 22 Ocak 2023

M. NİHAT MALKOÇ

Kur'an, âlemlere rahmet olarak gönderilen son elçinin, Cebrail vasıtasıyla getirdiği, hayatı çepeçevre kuşatan bir hayat kitabıdır. Birileri onu hayatın dışında tutmaya çalışsa da, o; hayatın en merkezi noktasındadır. Zaten onun olmadığı her yer karanlıktır, virandır.

Kur'an, zemherilerde içimizdeki buzları eriten, içimizi sınımsız eden bir ağustos güneşidir. "İnnâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn" hakikatini her dem kulağımıza fısıldayan bir hocadır. Onun içinde sonsuz sır ve hikmetler vardır. Zira o hidayet ve hikmet pınarıdır. O, nisyandaki insana hakkını ve haddini bilmeyi öğretir. Gönüllerimizi imar ve ıslah eder o...

O, insanlığı karanlıktan çıkarıp nura kavuşturandır, ahlakımızı ziynetlendirendir, noksanlarımızı tamamlayandır. Amellerimizin bize yoldaş olacağı zor vakitlerde kabirlerimizi aydınlatan nurdur. O bir ışık deryası, bir inci ırmağıdır. Rabbanî terbiyenin esasları onun her satırının süsüdür. O Kur'an ki âlemlere rahmet olan Hz. Muhammed(sav)'i inşa etmiştir.

Kur'an-ı Kerim, maddenin çarklarında pörsüyen ruhlarımızı diriltendir. Rızayı ilahiye götüren sırat-ı müstakimdir. Onun girmedikleri gönüller gerçekte birer harabeden farksızdır.

Kur'an, hazır bilgiler veren ansiklopedik bir eser değil, bilginin yollarını öğretendir. O, kendini Kur'an öğrenmeye ve öğretmeye adanmış "Ashâb-ı Suffa"nın gözünün nuru, gönlünün sürurudur. O, bir ayağı cennet üzerinde olan, çelikten sağlam gönül köprüsüdür.

Kur'an, insanın fıtratına en uygun hayatı öngörendir. O, vahiy eksenli bir hayatın temel dinamiğidir. O, kalplerde sevgiye dönüşendir. İnsanlığın kutlu yürüyüşünün kılavuzudur. Varlığın ruhudur. O iki cihan saadetini sağlayan mutluluk ve kurtuluş reçetesidir. Onun gölgesine sığınmayanlar, cehennemî ateşlerde kavrulmaya mahkûmdur.

Kur'an hayatımızı idame ettirmemizde bize yoldaşlık eder. O bizim hayat rehberimizdir. O, doğruyu eğriden ayırandır. O, darda kaldığımızda bize güç verendir. Şairin dediği gibi "Doğrudan doğruya Kuran'dan alıp ilhamı/Asrin idrakine söyletmeliyiz İslamı"

Kur'an, ruhumuza hayat iksiri üfleyendir. O, çekilmez yürek sancılarını dindirendir. Çölleşen gönüllerimizi yeşerten rahmet damlasıdır o... Bizi hayatın dik yokuşlarından alıp selamet düzlüğüne çıkarandır. İçimizden akıp giden, bengisi hükmünde olan duru ırmakların bembeyaz köpüğüdür.

Ruhların mana yoksulluğunu zenginliğe çevirendir. Puslu havalarda önümüzü görmemizi sağlayan rahmanî bir ışıldaktır. Sönmeye yüz tutmuş gönül ocağını imanın çırasıyla harlayandır. Tükenmemişliğin, dirilişin delilidir; gönül bacamızdan tüten dumandır. Yalnızlığın ruhumuzu kısıvrak yakaladığı demlerde bir dost tebessümüyle gelip kapımızı çalandır. Manayla aramızda engel olan, sımsıkı kapatılmış gönül perdelerini açandır.

Bir hayat kitabı olan Kur'an, bazen vahşileşebilecek kadar ileri gidebilen insanı frenleyen ilâhî bir mekanizmadır. Zira iman, insanı insan eder. Vahiyden beslenmeyen ruhların içi boştur. Böyle bir ruha sahip kişilerde manevî derinlik aramak beyhude bir uğraştır.

Kur'an, hayatı şekillendirendir. Onu evimizin en güzel köşesine, en yüksek yerlere asmak yetmez. Onu anlamadan, derinliğine inmeden, körü körüne okumak da kâfi değildir. O anlaşılacak içindir. Dünya, aslında güneşin değil, onun etrafında dönmektedir. Mananın kökü onda saklıdır. Bu derin mana köküne inmeden hayattaki her şey sığ ve yüzeysel kalacaktır.

Kur'an Şairi Mehmet Akif, ahir zamandaki müminlerin Kur'an'la ilişkisi hususunda acı ve isabetli bir teşhiste bulunuyor: "Ya açar Nazm-ı Celil'in bakarız yaprağına/Yahut üfler geçeriz bir ölünün toprağına" Oysa Rabbimiz bizi bu konuda uyarıyor: "Ey inananlar, hep birden Allah'ın sağlam ipi olan Kur'an'a sımsıkı sarılın. Hani hatırlayın Allah'ın size verdiği o nimeti ki sizler birbirinizle düşmandınız da Allah onunla kalplerinizi uzlaştırdı da siz de bu sayede kardeş oldunuz. Oysaki içinde ateş dolu bir çukurun tam kenarındaydınız. İşte doğruyu bulasınız diye delillerimizi böyle açıklamaktayız." (Ali İmran Suresi Ayet 103)

Kur'an, dünyanın malına mülküne tamah etmeyen müminlerin en büyük gönül zenginliğidir. Allah'ın mübarek elçisi Peygamber Efendimiz onu şöyle tanıtır: "Kur'ân öyle bir zenginliktir ki, artık onun ötesinde bir fakirlik ve onun dışında bir zenginlik yoktur."

Kur'an, hayata hayat katandır. Kur'ansız bir hayat basit bir canlı organizmadan ibarettir. İnsan hayatın, Kur'an da gönüllerin ışığıdır. İnsansız dünya nasıl anlamsızsa imansız ve Kur'ansız ruh da öyle anlamsız ve boştur. Bedeni ayakta tutan ruh, ruhu da ayakta tutan iman ve Kur'an'dır. Bu iki hayatî unsurdan mahrum bedenler aslında ceset hükmündedir.

Kur'an manevi bir ziyafet sofrasıdır. Bu sofraya oturanlar ruhlarını doyururlar. O, kalplerimizin çırasıdır. Ondandır mahrum kalpler karanlığa mahkûmdur. Bu mübarek kitap, cahiliye toplumundan, insanlığın iftihar tabloları diyebileceğimiz "ashab-ı güzîn"i çıkarmıştır.

Kur'an, sözlerin en üstünüdür; ilahî kelimedir; üslubu en veciz olandır, mevsimler içinde ilkbahardır, kalplerin taze baharıdır. Dünya yaşlansa da o her geçen gün daha da gençleşmekte ve zindeleşmektedir. Bu sancılı çağın kısırcasında daralan gönüller ancak onun ruhanî ve nuranî ikliminde inşirah bulur. Onun

hadimi olmak dünyanın hâkimi olmaktan çok daha muteberdir. Zira Kur'an, Halik'tan mahlûkların en şerefisine yazılan ilahî bir mektuptur. O, ummanları bile içine alan bir ummandır. Gönlü hasta olanların şifasıdır.

Kur'an, terbiye eden, iyiye, güzele ve hayra ulaştırandır. Ashab-ı Kiramı insanlığın medar-ı iftiharı yapan odur. İçimize inşirah neşvesi katan, ruhumuzu fethedendir. İnsanlığı küfrün karanlıklarından kurtarıp imanın aydınlığına kavuşturandır. O, hiçbir şeyle değişilmeyecek kadar kıymetli, okudukça çoğalan, zamanla gençleşen ahiret sermayemizdir.

O Kur'an ki, hedef kitlesi insan olan bir kitaptır. Onun manasını hakkıyla anlamak, kulların boyunlarının borcudur. Bu, Allah'ın da kullar üzerindeki mühim bir hakkıdır.

Çağımızın en büyük kâbusu olan "stres" denen zehrin, panzehiridir Kur'an... O, Allah tarafından muhafaza altına alınmıştır. Vaktini onunla dolduranlar hiçbir zaman can sıkıntısı çekmezler. O, bu uçsuz bucaksız gaflet çölünde yolunu şaşırınlara en doğru kılavuzdur, bir hidayet kaynağıdır. O, iman açlığı çeken ruhları doyurur. Sığındığımız kurtuluş adasıdır yüce Kur'an... Onun sırlarını keşfettikte ve derinliğine vardıkça gerçek huzura kavuşacağız.

İçimizdeki çölleri yeşerten bereketli yağmurdur Kur'an... Onun gül yüzlü nefesinin değdiği her yerde bolluk ve bereket vardır. Onun rahmet iklimindeki dallar yeşerir, sonra da meyveye durur. Kur'an, dünyevî emellerin doluştuğu, harap olmuş ruhları imar ve inşa eder.

Gözümüzü ve gönlümüzü doyurandır o... Karanlıklarımıza ışıktır. Ağır kışların ardından gelen güneş yüzlü bahardır. Gönlümüzün Himalaya'sıdır, içimizde sıralanan dağların geçit verdiği noktadır. Ruhumuzdaki lambanın fitilini ateşleyen kıvılcımdır. Zifiri karanlıkları delen bir ışık huzmesidir. Umudunu yitirenlere umuttur. Zihnî yorgunluklarımızı alıp götüren sükûnetgâhtır. Hayatın dik yokuşlarında soluğu kesilenlere taptaze soluktur.

Kur'an-ı Kerim'i, sevmeye ve ibadet edilmeye en çok layık olan Rabbimizin biz kullarına Cebrail aracılığıyla gönderdiği bir mektuba benzetebiliriz. Biz onu okudukça aramızdaki muhabbeti derinleştiririz. Fakat ne yazık ki toplumumuzda sevgiliden gelen bu mektubu okuyamayanlar da var. Bu, sevgiliyle olan bağımızı zayıflatan bir durumdur.

Kur'an, Hakk'ın muradını layıkıyla anlatan ilâhî bir kelimedir. Onun muhatabı, hayatın öznesi olan insandır. Bu yüzden onu okumak yetmez, anlamak ve hayatımıza tatbik etmek de gerekir. Zira vahiy terbiyesinden geçmeyen ruhlar ham kalmaya mahkûmdur. Rabbimizin buyurduğu gibi, Kur'an insanları uyaran bir hidayet rehberidir: "Ey Habibim, bu öyle bir kitaptır ki insanları uyarmak, inananlara öğüt vermek için sana indirildi." (Araf Suresi Ayet 2)

Kur'an çorak gönüllere yağmur misali yağıp onu yeşertendir. Bir harfine on ecir verilendir. O paha biçilemeyen manalardan mürekkep bir inci tanesidir. O, dünya sevgisiyle ayarı bozulmuş gönüllerimizi tamir eden ve ziynetlendirendir. Hattatların asırlar boyu yazmaktan haz aldığı, mzehhiplerin el emeği, göz nuruyla süslediği, hafızların dilleriyle ekip biçtiği, gönüllerine işlediği, hayata hayat katan ilahî kelimedir Kur'an... Onun manası ve sureti, kalplere nakış nakış işlenmeye layıktır. Kalpler ancak bu mana ve suretle dirilebilir.

Kur'an, bağışlanma umudunu kaybedenlere umuttur. Sayfalardan gönüllere akan rahmet ırmağıdır. Bu ırmakta yıkanan ruhlar dünyevî kirlerinden arınır. O, rahmanî bir soluktur. Bu ilahî solukla soluklananların soluğu hayatın dik yokuşlarında bile kesilmez.